

Resolució 1355/2024, de 24 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 1095/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Vilallonga de Ter

Informació reclamada: Concessió administrativa espai públic.

Sentit de la resolució: Estimació parcial i inadmissió parcial

Resum: Part de la informació sol·licitada i reclamada és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

Tanmateix, a la sol·licitud hi ha altres peticions que en cap cas són objecte d'accés a la informació pública i, per tant, tampoc pot ésser reclamada quant a aquesta part l'objecte de reclamació consisteix en una consulta jurídica sobre l'aplicació de diferents preceptes normatius.

L'article 29.2 LTAIPBG preveu la inadmissibilitat de les sol·licituds que demanen informes o formulen consultes jurídiques, com es planteja en aquest cas i, per tant, s'ha de considerar la inadmissibilitat d'aquesta reclamació d'acord també amb el previst a l'article 33.2 RGAIP atès que el seu objecte no és pròpiament l'accés a informació pública, sinó la formulació d'una consulta.

Finalment d'altres peticions no consisteixen a demanar informació que pugui ser objecte del dret d'accés a la informació pública perquè allò que demana la persona reclamant no és específicament informació en poder de l'Administració, ni informació preexistent a la sol·licitud, sinó d'altres actuacions que no es poden considerar pròpiament com l'exercici del dret d'accés a la informació pública en els termes i condicions reconeguts a la llei de transparència que habilita el control per aquesta Comissió en aquestes actuacions i, per tant, no disposa de competències per pronunciar-se sobre aquestes peticions.

En conseqüència, la reclamació no reuneix els requisits establerts per l'article 2.b LTAIPBG pel que fa al concepte d'informació pública i les pretensions de la persona reclamant no tenen empara en el dret d'accés a aquesta, tal com l'estableix l'article 18.1 LTAIPBG.

Paraules clau: Ajuntament. Electes. Llicències. Taxes. Reclamació contra silenci. Estimació parcial i inadmissió parcial. Sense límits.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El dia 2 d'agost de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1095/2024 presentada per una persona electa contra l'Ajuntament de Vilallonga de Ter en relació amb la sol·licitud

indicada a l'antecedent següent, d'acord amb el procediment previst a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 42 i següents del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 22 de juliol de 2024 la persona electa reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Vilallonga de Ter el següent:
 - 2.1. «Sol·licito Demanar si a banda del pressupost, el tècnic municipal informa favorablement fer obres en el lloc sol·licitat.
 - 2.2. Sol·licito Perquè no es cobra la taxa municipal d'obres. Per quin motiu no s'aplica?
 - 2.3. Sol·licito Si s'ha fet un informe de seguretat, donat que la terrassa estarà a peu de carretera, en una pendent pronunciada, i si per donar-hi servei es preveu algun tipus de senyalització.
 - 2.4. Sol·licito Aclariment, segons planells adjunts, si les obres es fan en terreny urbà, de serveis ho vials i si l'espai de desplaçament de la carretera que va de La Roca a Abella, queda condicionada. S'ha consultat a la Comissió d'Urbanisme per aquest projecte?
 - 2.5. Sol·licito Com és que el titular demana una terrassa de 15 m2 i els càlculs i autoritzacions son per una de 20 m2. S'ajusten les mides al projecte? . Donat que en el planell presentat i figuren 6 taules de 4 places cada una, dona un quocient d'ocupació de menys d'un metre² per ocupant, entenent que això no compleix amb la normativa d'hostaleria.
 - 2.6. Sol·licito Cal necessàriament que existeixi un conveni amb L'Ajuntament per l'ocupació pública de més de 5 anys? Té atribucions l'Alcalde? "Ordenança fiscal número 15 ORDENANÇA REGULADORA DE LA TAXA PER LA PRESTACIÓ DE SERVEIS A LA PISCINA MUNICIPAL
 - 2.7. Sol·licito .. L'atorgament de les concessions correspon al Ple, i hi és preceptiu i indispensable el vot favorable de la majoria absoluta dels membres de la Corporació quan s'atorgui per més de cinc anys "
 - 2.8. Sol·licito La revisió de les taxes cobrades durant els anys del 2020 al 2023.
 - 2.9. Sol·licito: Que es revisi anyalment (com indica la normativa), si no existeix conveni, la continuïtat de la concessió.
 - 2.10. Sol·licito: Quest requereixi les factures de la inversió prevista un cop acabades les obres. Que és certifiqui el final d'obres i el començament de la concessió si és produeix Com es que és concedeix una terrassa a un restaurant que porta més de 6 mesos tancat al públic».
3. La Reclamació presentada el dia 1 d'agost de 2024 indica que la persona electa reclamant no ha obtingut cap resposta de l'Ajuntament.
4. El 12 d'agost de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica

que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

5. El 13 d'agost de 2024 data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vilallonga de Ter i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 18 de setembre de 2024 l'Ajuntament remet EACAT al Departament de Presidència en contestació a la sol·licitud d'informe amb el següent literal: "En relació a la reclamació del Sr. XXX, regidor municipal de la oposició, li faig saber que no considerem subjecte a les competències de la GAIP les pretensions de l'escrit presentat.

Si vostès consideren que tenen competència els agrairé que ens ho facin saber de manera raonada per entendre l'accés a quina informació pública demana el reclamant.”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem (rec. 3382/2020), i plenament confirmada per l'alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que

estableix jurisprudència sobre l'admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d'accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les Lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada i reclamada expressada en els antecedents 2.1. («Demanar si a banda del pressupost, el tècnic municipal informa favorablement fer obres en el lloc sol·licitat»), primera part del 2.3 («Si s' ha fet un informe de seguretat, donat que la terrassa estarà a peu de carretera, en una pendent pronunciada i si per donar-hi servei es preveu algun tipus de senyalització»), 2.4. («Aclariment, segons planells adjunts, si les obres es fan en terreny urbà, de serveis ho vials i si l' espai de desplaçament de la carretera que va de La Roca a Abella, queda condicionada. S' ha consultat a la Comissió d' Urbanisme per aquest projecte?») i 2.5 («Com és que el titular demana una terrassa de 15 m2 i els càlculs i autoritzacions son per una de 20 m2. S' ajusten les mides al projecte? »), és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret. En el present cas, a més a més, el reclamant és un electe de l'Ajuntament, i conforme l'exposat en el fonament jurídic 1 té una posició reforçada respecte del dret d'accés.

Així mateix, l'Ajuntament és un subjecte obligat per la LTAIPBG (art. 3.1) a atendre i resoldre, dins el termini i en la forma escaient, les sol·licituds d'accés que li presentin les persones que exerceixen el seu dret d'accés a la informació pública.

Quant als límits que poden concórrer en el cas present, la manca de col·laboració de l'Ajuntament reclamat, impedeix la valoració dels límits que s'haguessin pogut al·legar. La GAIP d'ofici no n'aprecia cap i estima el dret de la persona reclamant a què l'Ajuntament li lliuri la informació sol·licitada. No obstant això, cal recordar que l'Ajuntament reclamat a l'hora de lliurar la informació sol·licitada haurà de tenir en compte el previst en l'article 164.3 TRLRCL: "En qualsevol cas, la resolució denegatòria s'ha de motivar, i només es pot fonamentar en els supòsits següents: a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge".

D'altra banda, també cal advertir a l'electe reclamant de la seva responsabilitat amb el deure de reserva a l'hora de fer públics i utilitzar la informació la qual se li dona accés mitjançant aquesta resolució, d'acord amb l'article 164.6 TRLRCL que estipula que: "Els membres de la corporació han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers".

Tanmateix, per al cas que l'Ajuntament reclamat no disposi de la informació o de les dades sol·licitades, ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

3. Sobre la inadmissió parcial de la Reclamació

Part de l'objecte de la reclamació, com s'exposa a l'antecedent 2, es tracta de 2.2 («Perquè no es cobra la taxa municipal d' obres. Per quin motiu no s' aplica?»), segona part del 2.3 («Si s' ha fet un informe de seguretat, donat que la terrassa estarà a peu de carretera, en una pendent pronunciada i si per donar-hi servei es preveu algun tipus de senyalització»), 2.6 («Cal necessàriament que existeixi un conveni amb L'Ajuntament per l' ocupació pública de més de 5 anys? Tè atribucions l' Alcalde?»), 2.7. («L'atorgament de les concessions correspon al Ple, i hi és preceptiu i indispensable el vot favorable de la majoria absoluta dels membres de la Corporació quan s'atorgui per més de cinc anys»),

Aquesta informació sol·licitada i ara reclamada permet entendre que l'objecte d'aquesta part de la reclamació consisteix en una consulta jurídica sobre l'aplicació de diferents preceptes normatius.

L'article 29.2 LTAIPBG preveu la inadmissibilitat de les sol·licituds que demanen informes o formulen consultes jurídiques, com es planteja en aquest cas i, per tant, s'ha de considerar la inadmissibilitat d'aquesta reclamació d'acord també amb el previst a l'article 33.2 RGAIP atès que el seu objecte no és pròpiament l'accés a informació pública, sinó la formulació d'una consulta jurídica.

D'altra banda, la sol·licitud d'accés a la informació pública, que ara es reclama conté d'altre tipus de sol·licituds, concretament: 2.8 («La revisió de les taxes cobrades durant els anys del 2020 al 2023.»), 2.9 («Que ès revisi anyalment (com indica la normativa), si no existeix conveni, la continuïtat de la concessió.») i 2.10. («Quès requereixi les factures de l'inversió prevista un cop acabades les obres. Que ès certifiqui el final d' obres i el començament de la concessió si ès produeix Com ès que ès concedeix una terrassa a un restaurant que porta més de 6 mesos tancat al public»).

L'objecte d'aquestes peticions depassa el dret d'accés a la informació pública. Les actuacions aquí sol·licitades no s'ajusten amb el que pròpiament és el dret d'accés a la informació pública, en els termes descrits a l'article 2 i 18 de la LTAIPBG.

S'ha de recordar que l'article 2 de la LTAIPBG defineix en què ha de consistir la informació pública accessible en els termes d'aquella elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei. No s'inclou dins del control de l'exercici del dret d'accés, d'altre tipus de peticions, com planteja aquesta reclamació que demana la revisió de les taxes cobrades, la revisió de la continuïtat de la concessió, que es requereixin les factures d'inversió, que se certifiqui el final obres... actuacions que restarien dins l'òrbita l'autoorganització de la corporació municipal, i fins i tot, més específicament dins de les relacions de control que hi pugui haver de la gestió del govern local.

Aquestes peticions no consisteixen a demanar informació que pugui ser objecte del dret d'accés a la informació pública perquè allò que demana la persona reclamant no és específicament informació en poder de l'Administració, ni informació preexistent a la sol·licitud, sinó d'altres actuacions que no es poden considerar pròpiament com l'exercici del dret d'accés a la informació pública en els termes i condicions reconeguts a la llei de transparència que habilités el control per aquesta Comissió en aquestes actuacions i, per tant, no disposa de competències per pronunciar-se sobre aquestes peticions.

En conseqüència, la reclamació no reuneix els requisits establerts per l'article 2.b LTAIPBG pel que fa al concepte d'informació pública i les pretensions de la persona reclamant no tenen empara en el dret d'accés a aquesta, tal com l'estableix l'article 18.1 LTAIPBG.

Per tot això, és procedent inadmetre la informació esmentada de la Reclamació.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en

els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atesos aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu, que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Ocupació temporal de la via pública* (codi 0128), sèrie *Autoritzacions d'ocupació temporal de la via pública* (2334).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les

efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 24 d'octubre de 2024, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 1095/2024 respecte de les sol·licituds que consten en el fonament jurídic 3 d'acord amb les consideracions fetes en aquest fonament.
2. Estimar parcialment la Reclamació 1095/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
3. Requerir a l'Ajuntament de Vilallonga de Ter que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quatre dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de Vilallonga de Ter a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1095/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.